

ân dân
nay.
ra
Galang
hiếu

tao
Bà
cho
vũ
Hội
và
ngoại
mới
nhiều
của
phía.
sức
vũ
úp đỡ

Kg. Bà Khúc Minh Thọ.
Chủ tịch Hội Gia Đình
Tù Nhân Chính Trị VN.
P.O Box 5435 - ARLINGTON
VA 22205-0635.

Boat # BK-0611-104
PO BOX 19 Galang 2
Tanjung Pinang - Indonesia.

Ngày 15-4-1990.

Tính thưa Bà,

Được biết, tôi xin từ giới thiệu tôi tên Nguyễn Gia Hưng
Tôi rất mừng và cảm kích khi nhận được thư của Bà gửi
cho tôi ngày hôm qua.

Hiện nay, tôi đang ở đảo Pulau Galang và đang chờ thanh
lộc. Tôi đến Indonesia ngày 11-6-1989 chỉ có một mình. Sau
nhiều lần tìm đường trốn ra nước ngoài để thoát khỏi ảnh
hưởng của chủ nghĩa CS. thì lần nào cũng hụt lên hụt xuống,
bi lểa tới, lểa lui rồi vào tù ra khám cho đến mãi hôm nay
mới đặt chân tới mảnh đất tự do thì quá muộn màng.

Bởi tình hình hiện nay có vẻ thay đổi về quan điểm của
các ủy trị như LHQ và các nước tạm dung tôi với thuyền nhân
VN, nên trước khi xét cho định cư, họ cần phải thanh lọc
trước cho dù người đó là ai đi nữa. Chính vì lý do đó nên
tôi rất mừng khi được thư của tôi và Bà giới thiệu người
đồng ra bảo trợ cho tôi. Điều đó chắc chắn sẽ giúp tôi nhiều
khi được gọi lên phỏng vấn và cũng dễ làm theo yêu cầu
của tôi, tôi xin ghi ra đại cương về lý lịch của mình
để Bà xem xét hầu tìm ra cách can thiệp, giúp đỡ như thế
nào cho hiệu quả và thiết thực trong khả năng của tôi.

Sau đây là lý lịch của tôi.

Nguyễn Gia Hưng: Sinh ngày 1-2-1953 tại Hà Nội
Cựu Chiến sỹ thuộc Khối Bô Sung Sư Đoàn Nhảy Dù KBC 3058
Nhập ngũ: 23-3-1972. Ra trường 22-4-1975. Tốt nghiệp
Khóa 4 Trường Đại Học C.T.C.T Đà Lạt. KBC 4648
Số Quân: 73/147.466.

Bởi theo cha di cư vào Nam hồi 1954, cha tôi là Cựu Sĩ Q
thuộc Khối Huân Luyện Bộ Tổng Tham Mưu - Nằm trong phái Bô
VNCH hợp tác với chính phủ Hoả Kỳ về thành vực Văn Hoá. Hiện
nay cha tôi đã già (81 tuổi) nên tôi không đủ chi tiết về lý lịch của cụ.
Sau ngày VC chiếm miền Nam, tôi bị cưỡng bức đi tũ
cải tạo vào đầu tháng 6-1975 dù mới ra trường 1 tuần lễ.

Các trại tù cải tạo tại miền Nam tôi đã đi qua như:

1975-1976: Giảng Sơn (Bắc Ninh) HT. 7950-1513,

1976-1977: An Dương (Biển Hòa) bị giam tại camp 3 tháng vì bị tình nghi tổ chức vượt ngục.

1977-1978: Suối máu (Tân Hiệp) HT 1248/K2 thuộc là khu trại giam tù binh CS.VN sau VC dùng giam lại chúng tôi. Tại đây, tôi bị án tình nghi có liên lạc "tổ chức phục quốc" thực sự không có nên VC đưa tôi lên Trảng Bom (Hố Nai) trong 1 cánh rừng sâu trước là căn cứ thuộc cục "R" của VC. Chính nơi đây, vào ngày 8-3-1978 vì không thể chịu đựng thêm sự khủng bố và hành xác của VC nên tôi đã vượt ngục đi vào rừng sâu cùng 2 người bạn. Rất may chúng tôi thoát và từ đó cuộc sống của tôi vô định cho đến ngày tôi đặt chân được đến đất nước Indonesia.

Suốt từ tháng 3-1978 tôi sống nay đây mai đó trên khắp đường phố Sài Gòn. Dù gia đình tôi ở ngay Sài Gòn nhưng tôi không thể về nhà và không dám gặp gỡ người thân. Cuộc sống dường như giống như kẻ ăn xin những điều đó tôi cảm thấy không thoải mái, ám ảnh bị bắt lại lần nữa. Mãi cho đến đầu năm 1980, tôi có cơ hội vượt biên sang Thái Lan cùng 2 người bạn tù cải tạo (cũng trốn cải tạo như tôi) Chúng tôi bị bắt ngay tại biên giới Thái-Miến thì trấn Sisophon sau 15 ngày đi đường bộ cũng như tăng rừng.

Bọn VC giam chúng tôi gần 1 tháng ngay tại Sisophon rồi giải giao về VN. Trên đường giải giao, tôi nhảy xe thoát khi đến Nong-Petkh, sau từ tìm đường về VN vì không có cách nào để đi tiếp. Đến VN tôi được biết tin 2 người bạn, 1 nhảy xe như tôi bị phát hiện nên chúng lần bỏ xác bên Miên, còn 1 bị đưa về giam tại khám Chí Hòa trong 5 năm.

Hết cách, tôi trốn về Căn Thờ ẩn danh vì mọi gia đình ở Saigon tôi không thể đến vì đã bị động sau nhiều lần tôi ghé qua nhất là gia đình tôi và gia đình anh chị ruột. Mọi cánh cửa thân thiết nhất đã đóng những rất may tôi gặp một người bạn mới, một bạn gái qua sự tình cờ gặp gỡ ở Căn Thờ. Người đó chính là Nguyễn Chu Thủy vợ tôi hiện nay, là người đã viết thư cầu cứu với Bà. Cha vợ tôi là 1 SQ Tham Muô Trưởng Đoàn Phòng Vệ Phủ Tổng Thống đã qua đời cách đây ít tháng sau nhiều năm từ tôi và cộng thêm sự khủng bố của bọn chính quyền địa phương. Chúng tôi gặp

nhau trong hoàn
bạn bạn đầu đã
mất chính quyền
chồng dù trên da
nhân và cho đến
pháp luật. Sở dĩ
được nổi ám ảnh
không vui với sự

Chúng tôi đã
vì nhiều lý do, t
Hiện nay chỉ

Tôi được tin nổi
cải tạo, đang ho
vợ tôi chỗ lo vì
đã bắt rồi."

Đôi có 2 người
và nếu thêm m
và uy tín quốc t
người bị nạn d
chủ tướng than
người viết đi sa

Có lẽ chẳng
tị nạn tại đảo
tôi vượt ngục d
giá rất đắt cho
rời đi ngay na

thực sự là ngu
1 cái gì nhỏ ch
Còn ý chí như
làm mình một
nay, điều đó k
của Cao ủy Tị nạn
rất phức tạp và
là chúng nhân đ

nhau trong hoàn cảnh có nhiều nỗi lo âu như nhau nên từ tình
tân tân đầu đã chuyển sang một tình yêu khác gần như để che
mặt chính quyền CS nơi vợ tôi cư ngụ nên chúng tôi đã trở nên vợ
chồng dù trên danh nghĩa chưa chính thức được pháp luật CS công
nhận và cho đến lúc có 2 mặt con, chúng tôi vẫn sống ngoài vòng
pháp luật. Sở dĩ sống thế lâu nơi quê vợ nhưng tôi không thoát
được nỗi ám ảnh về dĩ vãng nên dù yêu nhau nhưng cuộc sống
không vui với sự khai báo gian lận, trí trá để lừa bịp CS địa phương.

Chúng tôi đã tìm đường vượt biên thêm 2 lần nữa nhưng bất thành
vì nhiều lý do, trong đó có phần tấn nhân là lý do chính.

Hiện nay chỉ mình tôi thoát đến đây nhưng sống quá chật chội
tôi được tin nơi quê nhà vợ tôi báo "Họ đến tôi là trung úy trốn,
cải tạo, đang hoạt động tình báo" tôi đã trả lời: "Thôi kìa an và báo
vợ tôi chỗ lo vì chỉ là tin đồn" nếu chúng biết rõ như thế, chúng
đó bắt rồi."

Bây giờ có 2 người em ruột hiện ở Canada và đã làm bảo lãnh tôi.
Và nếu thêm sự giúp đỡ của Bà với tư cách là người có chứng cứ
và uy tín quốc tế sẽ giúp tôi thêm niềm tin được chấp nhận là
người tị nạn dễ dàng trong hoàn cảnh đáng ngại hiện nay của
chủ tướng thanh lọc và chính sách cho hồi hương đối với những
người vượt biên sau ngày 17-3-1989 của chính quyền Indonesia.

Có lẽ chẳng cần phải nói, bà đã hiểu cuộc sống của người Việt
tị nạn tại đảo nhỏ như thế nào. Ở đây, cũng vì sự tị nạn
tôi vượt ngục dù biết rằng rất nguy hiểm, rồi sau đó cũng đã trả
giá rất đắt cho hành động đó, cho những gì không do mình gây
ra để ngày nay lại chịu chờ đợi được cứu xét xem có phải mình
thực sự là người tị nạn hay không. Tôi vẫn ao ước được làm
1 cái gì nhỏ cho quê hương, đôi lúc vẫn thấy ở mình còn nghị lực
còn ý chí nhưng cũng đôi lúc cảm thấy sự chờ đợi như hiện nay
làm mình mệt mỏi. Đó không phải là tình trạng đói khổ hiện
nay, điều đó không quan trọng nhưng quan trọng là cách nhìn
của Cao ủy Tị nạn đối với người VN, dĩ nhiên trong số người tị nạn
rất phức tạp và đủ thành phần, những sự ra đi của người Việt đi,
là chứng nhân đối với 1 chủ thuyết sai trái và lạc hậu như chủ thuyết

Công sản, biết đâu đó cũng là một trong những nguyên nhân dẫn đến sự thay đổi mau chóng về thể chế của các nước CS hiện nay. Vậy, mà... các nước ~~trở~~ đó gần như đã đánh người VN, thực ra thấy cũng lạ. Bởi hiện đang là triểu toàn I.O.M của đảo Galang ra làm việc hoàn toàn với tinh thần thiện nguyện. nên tôi hiểu ^{thêm} hơn những gì về thân phận vong quốc của dân tộc mình.

Thư đã tạm đủ những gì cần thiết để gửi đến Bà trao lại cho ông Thụy Vũ. Bởi rất tiếc đã dài dòng khiến Bà mất nhiều thì giờ quý báu trong việc lo lắng giúp đỡ cho nhiều người khác. Và xin có lời cáo lỗi cùng ông Thụy Vũ đã không ~~nhận~~ xứng cho ông được trong lá thư đầu này.

Quy nhiên, tôi tin chắc rằng, tôi sẽ được cứu giúp của Hội những tư nhân chính trị Việt Nam, người có đủ khả năng và uy tín quốc tế và được nhiều ủng hộ của đồng bào hải ngoại trong việc đưa bàn tay ra cứu vớt những tiếng kêu từ mọi nơi, tiếng kêu của người VN, không còn chỉ là trong nhiều năm sống trong lửa đạn mà còn trong cả cuộc chiến của con người bị mất hết tình thương nhân loại của mọi phía.

Kính chúc Bà và Gia đình thân nhân chính trị nhiều sức khỏe và mọi sự như ý. Xin có lời kính thăm ông Thụy Vũ và cảm ơn thiện ý của ông. Chúng tôi rất mong sự giúp đỡ của ông.

Kính thư
ngabul
Nguyễn Gia Hùng

From: Nguyen Gia Hing
Boat 0611-104- Galang 2
PO BOX 19 Tanjung Pinang
Krau 29101
INDONESIA

MAY 17 1990

TO: MRS KHUC MINH THO
Families of Vietnamese Political Prisoners Association
PO BOX: 5435, ARLINGTON
VA. 22205-0635

COME AND VISIT
INDONESIA

USA

Cần Thơ, 14 tháng 11 - 1989.

Kính thưa cô,
Dĩn phép cô cho cháu được giới thiệu, cháu là con của ông
là Nguyễn Hào Hào.

Địa đình cháu có nhận được thư cô viết hôm 4-4-1989.

Cháu xin báo cho cô 1 tin buồn, ba cháu đã bệnh và mất ngày 10-8-88.

Bác Dương Hiếu Nghĩa (đại tá tình trưởng VL) có đến nhà cháu và
chia buồn.

Thưa cô, hôm nay cháu viết thư này mong cô sẽ giúp đỡ
cho chồng cháu là Nguyễn Gia Hưng, anh ấy hiện đang ở
đảo Galang, Indonesia. Anh ấy ngày trước học trường đại học
chiến tranh chính trị ở Đà Lạt. Cháu gửi kèm theo đây, 1
hình anh Hưng mặc lễ phục có gắn 2 (vì hình cháu photocopy
nên không rõ nét lắm.)

Nguyễn Gia Hưng - Trường đại học CTCT.

KBC 4648.

SQ. 73/147466

Chiều nay. Bộ Tư lệnh Sư đoàn Nhảy dù.
Chờ ở hiện nay.

Nguyễn Gia Hưng.

Boat 018. Pulau Galang.

P.O. Box 5. Quarantine Site II (Box 5. Thủ bảo
đảm)

Tanjung - Pinang

Riau 29101. Indonesia.

Cháu rất mong cô sẽ sẵn lòng giúp đỡ cho chúng cháu.
Thành thật, biết ơn cô.

Kính thư.

Thư thư

FROM: Nguyễn Thu Thủy
129 Mậu Thân P. An Hòa
Cần Thơ - South VN.

NOV 27 1989

TO: Mrs. Khúc Minh Thở
P.O.Box 5435
Arlington, VA 22205 - 0635
U.S.A

AIR MAIL
PARAVION

